

ЛАЦЬКИЙ Вольф-Вільгельм (Яків-Зеєв-Вольф) Еліясович (Ілліч) (псевд. — Бертольд; 1881, Київ — 07. 02. 1940, Тель-Авів) — політичний діяч, публіцист. Навч. у Ризькому політех. інституті, з якого виключений 1901 за рев. діяльність. Брав активну участь у сіоніст. соціаліст. робітн. русі, створенні групи «Відродження»

(1903) та Соціаліст. євр. робітн. партії (1906) у Києві. Актив. прихильник ідей територіалізму (євр. громад. рух поч. 20 ст.), виступав за створення автоном. євр. поселення на знач. тер., де євреї будуть складати нац. більшість (все життя займався пошуком такої тер.). 1908 у Нью-Йорку вів переговори з питань євр. еміграції. Після Лютн. революції 1917 — один із кер. Євр. нар. партії, від якої обраний чл. УЦР. У квітні 1918 — Міністр євр. справ УНР. У багатьох публікаціях викривав причетність Добровол. армії генерала А. Денікіна до євр. погромів в Україні. 1920 виїхав до Німеччини. Продовжував активно займатися пошуком тер. для поселення євреїв, з цією метою 1923–25 об'їздив євр. поселення Пд. Америки. Відтоді мешкав у Палестині. У 1920-х рр. розчарувався у територіалізмі та перейшов на позиції сіонізму. Брав участь у робітн. русі, був заст. дир. архіву Заг. федерації євр. трудящих Палестини. Вміщував публікації у періодиці.

Рекомендована література

1. Будницький О., Полян А. Русско-еврейский Берлин (1920–1941). Москва, 2013.

Г. А. Ривкіна

Бібліографічний опис:

Лацький Вольф-Вільгельм / Г. А. Ривкіна // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53463>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).